

Dosarul nr. 3ra-352/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. M. Gandrabur)

Instanța de Apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

## Î N C H E I E R E

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Tamara-Chișca Doneva  
Victor Burduh  
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către avocata Natalia Vladimirov,  
în interesele lui Victor Postolatii,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Victor  
Postolatii împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău,  
persoane terțe Ivan Ioxa, Societatea cu Răspundere Limitată „Transprofil”, Societatea  
cu Răspundere Limitată „Top Invest Imobil” (actualmente redenumit în Societatea  
cu Răspundere Limitată „Invest International Imobiliare”) cu privire la contestarea  
actului administrativ,

împotriva deciziei din 09 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 aprilie 2018, Victor Postolatii a înaintat acțiune în judecată împotriva  
Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău, cu privire la  
contestarea actului administrativ, și anume anularea certificatului de urbanism nr.  
23i/13 din 21 ianuarie 2013 și a autorizației de construire nr. 120-c/17 din 04 aprilie  
2017. În motivarea acțiunii a invocat că soția sa, Evghenia Postolatii, a devenit  
proprietara casei de locuit și a terenului situat în municipiul Chișinău, str. Mihail  
Sadoveanu xx, xxx (str. Profesor Ion Dumeniuc), în baza certificatului cu privire  
la cota-parte, contractului de donație, a deciziei cu privire la formarea bunului imobil  
din anul 2013.

În anul 2017, pe terenul învecinat, amplasat în apropierea casei reclamantului, au  
fost demarate lucrări de construcție a unui bloc locativ cu șase etaje.

În martie 2012, reclamantul și-a dat acordul în privința lucrărilor de construcție  
pe terenul învecinat, acordul fiind eliberat Societății cu Răspundere Limitată  
„Transprofil” și numai pentru construcția casei individuale cu trei etaje în baza  
proiectului construcției studiat de reclamant și nu a acceptat construcția unei case  
multifamiliale cu șase etaje.

A invederat instanței că, în anul 2017, a adresat plângeri Preturii sectorului  
Ciocana, municipiul Chișinău și Inspecției de Stat în Construcții, iar prin răspunsurile  
autorităților, a fost informat privind lipsa abaterilor. Totodată, Pretura sectorului

Ciocana, municipiul Chișinău în răspuns s-a referit la certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 23i/13 din 21 ianuarie 2013 și autorizația de construire nr. 120-c/17 din 04 aprilie 2017.

Prin răspunsul Inspecției de Stat în Construcții din 31 octombrie 2017, a fost informat că lucrările de construcții sunt demarate de Ivan Ioxa și Societatea cu Răspundere Limitată „Creativ Invest Grup”, cărora reclamantul nu le-a semnat nici un acord.

În opinia reclamantului, Ivan Ioxa și Societatea cu Răspundere Limitată „Creativ Invest Grup” au inițiat construirea imobilului pe terenul respectiv cu încălcarea normelor în domeniu, deoarece acesta este amplasat la o distanță de aproximativ 0,1 m de la hotarul terenului său, iar construcția are loc cu încălcarea legislației în vigoare și fără respectarea normelor minime ale bunei vecinătăți.

De asemenea, actele contestate au fost eliberate în lipsa acordului său, care este proprietarul bunului imobil situat în municipiul Chișinău, str. Mihail Sadoveanu xx, xxx (str. Profesor Ion Dumeniuc), imobil ce poate fi afectat în urma construcțiilor autorizate.

În drept, a invocat prevederile art. 3 alin. (1) litera d) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, ce instituie obligația de a obține acordul proprietarilor de imobil/teren ale căror interese pot fi afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de construcție.

A solicitat anularea certificatului de urbanism nr. 23i/13 din 21 ianuarie 2013 și a autorizației de construire nr. 120-c/17 din 04 aprilie 2017

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 23 ianuarie 2019, s-a respins cererea cu privire la excepția de tardivitate invocată de reprezentantul Primăriei municipiului Chișinău, ca fiind neîntemeiată (f.d.77-79, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 23 ianuarie 2019, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Ivan Ioxa și Societatea cu Răspundere Limitată „Trans Profil Grup” (f.d. 85 verso, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 29 octombrie 2019, s-a atras în proces în calitate de persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Top Invest Imobil” (f.d. 136, vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 februarie 2020, acțiunea a fost respinsă drept neîntemeiată.

La 03 martie 2020, avocatul Natalia Vladimirov acționând în interesele lui Victor Postolatii, a declarat apel nemotivat, iar la 29 mai 2020, apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 februarie 2020, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

Prin decizia din 09 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel depusă de Victor Postolatii a fost respinsă (f.d. 174-187, vol. I).

În favoarea acestei soluții, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată hotărârea primei instanțe, constatând că concluziile acesteia, expuse în hotărâre, corespund circumstanțelor de fapt, care, de rînd cu normele de drept aplicabile speței, nu permit a constata ilegalitatea actelor administrative contestate, cu respectarea dispozițiilor legale incidente, neexistând vreun motiv de nulitate care să poată fi reținut de instanță.

Or, atentarea inadmisibilă invocată de reclamant poartă un caracter declarativ, iar alegațiile ce vizează ilegalitatea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 23i/13 din 21 ianuarie 2013 și a autorizației de construire nr. 120-c/17 din 04 aprilie 2017 eliberate de Primăria municipiului Chișinău nu sunt plauzibile, fiind invocate într-

o manieră evazivă și abstractă încălcarea drepturilor și intereselor legitime, nedemonstrându-se prin argumente plauzibile și probe concludente drepturile apelantului încălcate prin certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 23i/13 din 21 ianuarie 2013 și autorizația de construire nr. 120-c/17 din 04 aprilie 2017.

Instanța de control judiciar a reținut drept plauzibilă concluzia instanței de fond precum că apelantul/reclamant n-a dovedit că este coproprietarul casei și al terenului situate în municipiul Chișinău, str. Mihail Sadoveanu xx, xx (str. Profesor Ion Dumeniuc). Or, din materialele cauzei rezultă că domiciliul apelantului se află în municipiul Chișinău, str. Mircea cel Bătrân xx ap. xx, iar proprietarul este Postolatii Evghenia și nicidecum apelantul, ceea ce se confirmă prin extrasul din registrul bunurilor imobile (f.d. 4, 19, 23-26), iar în instanța de contencios administrativ se poate adresa persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

De altfel, pretențiile reclamantului poartă conotația unei *actio popularis* improprie litigiilor de contencios administrativ, în care specificul acestora rezidă în protejarea unor drepturi subiective (nicidecum obiective) legitime în privința cărora s-au admis ingerințe din partea autorităților statale.

La data de 11 ianuarie 2021, Curtea de Apel Chișinău a recepționat și înregistrat cererea de recurs depusă de către reprezentantul lui Victor Postolatii, avocat Natalia Vladimirov, împotriva deciziei din 09 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 21, vol. II), prin care aceasta a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă astfel cum a fost formulată.

La 23 februarie 2021, recurentul a depus motivarea recursului.

În susținerea cererii de recurs, acesta a reiterat circumstanțele invocate în fond și în ordine de apel privitoare la ilegalitatea actelor administrative contestate, invocând totodată că instanța de fond nu a identificat toate persoanele interesate, care sînt direct vizate de soluția adoptată în cauză, cum ar fi moștenitorii decedatei Eugenia Postolati, proprietara casei învecinate terenului pe care se edifică construcția.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 09 decembrie 2020 și a comunicat recurentului dispozitivul deciziei, prin intermediul reprezentantului său avocatul Natalia Vladimirov, la 11 decembrie 2020 (extras din poșta electronică, f.d. 20), iar la 27 ianuarie 2021, i-a comunicat decizia motivată (f.d. 32, vol. II). Astfel, recursul depus pe 11 ianuarie 2021 și, respectiv, motivarea acestuia din 23 februarie 2021 sînt în termen.

La 11 februarie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor copia cererii de recurs cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă, în termenul stabilit de instanță, intimații nu și-au valorificat acest drept procesual.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de avocata Natalia Vladimirov, în interesele lui Victor Postolati, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă

de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de avocata Natalia Vladimirov, în interesele lui Victor Postolatii.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e:

Recursul depus de avocata Natalia Vladimirov, în interesele lui Victor Postolatii, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu